

SAKSFRAMLEGG

Til:
Universitetsstyret

Møtedato:
11.05.2017

Sak:

UiT og utdanningssamarbeidet med arbeids- og næringslivet

Innstilling til vedtak:

1. *Universitetsdirektøren bes om å foreta en systematisk kartlegging av eksisterende utdanningssamarbeid mellom universitetet og arbeidslivet*
2. *Universitetsledelsen gis fullmakt til å oppnevne et utvalg med representanter fra arbeids-/næringsliv og ansatte fra UiT, som skal gi råd om hvordan universitetet kan møte sentrale kompetanseutfordringer i landsdelens arbeidsliv fram mot 2030*
3. *UiT viderefører ordningen med 10 II'er-stillinger, fordelt på 5 stillinger for vitenskapelig ansatte ute i nordnorsk arbeids- og næringsliv, og 5 for ansatte i arbeids- og næringsliv som knyttes til UiTs fagmiljø.*
4. *BFE-fakultetet tildeles midler til finansiering av en fast faglig stilling ved Lab for Design Thinkers.*

Bakgrunn

Bakgrunnen for dette saksframlegget er UiTs arbeid med Råd for samarbeid med arbeidslivet (RSA) i perioden 2014-2015. Universitetsstyret ble i mars 2016 orientert om RSA-arbeidet (sak 6/16), og fremmet ønske om en ny sak om eventuell videreføring av RSA. RSAs formål var å styrke det strategiske utdanningssamarbeidet med arbeidslivet for å øke kvalitet og relevans i utdanningene. RSA er nå nasjonalt under evaluering av NIFU, som vil levere en rapport i løpet av våren 2017. Ved UiT er RSA-arbeidet oppsummert i et notat fra desember 2015 (vedlagt), som også vurderte ulike former for videreføring av samarbeidsordninger med arbeids- og næringslivet.

I dette saksframlegget skisseres de overordnede føringene for UiTs samarbeid med arbeidslivet og hva som kjennetegner den nordnorske arbeidslivets kompetanseprofil. Deretter gis det eksempler på etablerte samarbeidsaktiviteter, og en beskrivelse av hvordan UiT er organisert for å ivareta kontakt med arbeids- og næringsliv. Avslutningsvis anbefales tiltak for det fremtidige arbeidet.

Samarbeid med arbeidslivet: Overordnede føringer og UiTs strategi

Styringssignalene fra myndighetene vektlegger i økende grad betydningen av å styrke samspillet mellom de høyere forsknings- og utdanningsinstitusjonene og arbeidslivet. I et arbeidsliv der kompetansebehovene er i rask endring, og der kravene til formell utdanning øker, vil et strukturert samarbeid mellom utdanningsinstitusjonene og omverdenen bli stadig viktigere.

Ett av tiltakene som ble lansert i St. meld. nr. 44 (2008-2009) *Utdanningslinja* for å styrke utdanningsinstitusjonenes samarbeid med arbeidslivet, var etableringen av Råd for samarbeid med arbeidslivet (RSA). Intensjonen var at et styrket samarbeid mellom arbeidsliv og utdanning skulle bidra til økt kvalitet i utdanningene. I St. meld. nr. 18 (2014-2015) *Konsentrasjon for kvalitet - Strukturreform i universitets- og høyskolesektoren* ble det fremhevet at et godt samarbeid mellom

utdanning og arbeidsliv er sentralt for å sikre kvalitet og relevans i utdanningene, samt for å møte næringslivets behov for kunnskap og kompetanse.

I den nylig presenterte St. meld. nr. 16 (2016-2017) *Kultur for kvalitet i høyere utdanning* er samspillet mellom høyere utdanning og arbeidslivet et av de sentrale temaene. I regjeringens forståelse av utdanningskvalitet inngår relevansbegrepet, og et av de uttalte målene med meldingen er at studieprogrammene ved norske universiteter og høyskoler skal utvikles i samarbeid med arbeidslivet. Det forventes at universitetene og høyskolene har god samhandling med samfunns- og arbeidsliv både på studieprogram- og på institusjonsnivå, og at studieprogrammene og læringsutbyttebeskrivelsene skal utformes i samarbeid med arbeidslivet.

Den siste regionalmeldinga, St.meld. nr. 18 (2016-17), og meldinga om regionreforma, St.meld. nr. 22 (2015-16), har også tydelige forventninger om mer samhandling og dialog mellom universiteter og regionalt arbeids- og næringsliv. Dette er konkretisert til at det b.l.a. er nedsatt utvalg for kompetansebehov (KBU) som skal se på både nasjonale og regionale kompetansebehov, og det stilles krav om utarbeidelse av regionale kompetanseplaner. Troms fylkeskommune gjennomførte i 2016 en pilot på regional kompetanseplan med bl.a. deltakelse fra UiT og Norut. Det foreslår også innføring av indikatorer for bidrags- og oppdragsforskning, og for etter- og videreutdanning, som begge er mål på relasjoner til regionalt arbeids- og næringsliv.

I strategien til UiT for 2014-2020 tas det høyde for betydningen av et tett og nært samarbeid med arbeids- og næringsliv. Overordnet fokuserer UiTs strategi på universitetets sektoransvar som bidragsyter til en kunnskapsbasert utvikling i samfunnet, og sier blant annet:

- UiT skal bidra i videreutviklingen av et kunnskapsbasert næringsliv, og aktivt dele kunnskap
- UiT skal utvikle sin studieportefølje og utdanningskvalitet i dialog med studenter og arbeidsliv
- UiT skal bidra til at studenter kommer i kontakt med nærings- og arbeidsliv i løpet av studietiden

Arbeidslivet i Nord-Norge i et kompetanseperspektiv

Nord-Norge er som kjent den største landsdelen i Norge i geografisk utstrekning med 35 prosent av arealet av fastlands-Norge, mens landsdelen bare har 9 prosent av folketall og sysselsetting. De store avstandene innebærer at arbeidslivet er spredt på mange bo- og arbeidsmarkedsregioner (BA-regioner). De største BA-regionene i nord, Tromsø-regionen (45.000 sysselsatte) og Bodø-regionen (35.000 sysselsatte), har til sammen om lag en tredjedel av de sysselsatte i landsdelen. De (i nordnorsk målestokk) mellomstore BA-regionene med 10-16.000 sysselsatte har en fjerdedel av sysselsettingen i landsdelen, mens hele 40 prosent av de sysselsatte i landsdelen arbeider i små BA-regioner med færre enn 8.000 sysselsatte. Dette skiller Nord-Norge vesentlig fra de andre landsdelene, som har mye større geografisk konsentrasjon av arbeidslivet til store BA-regioner.

Arbeidslivet i Nord-Norge omfatter både næringslivets virksomheter innen primærnæringer, industri og tjenestenæringer, og offentlig forvaltning og tjenesteyting i stat, fylke og kommuner. I Nord-Norge utgjør sysselsettingen i den offentlige delen av arbeidslivet 41 prosent mot 31 prosent på landsbasis, mens 59 prosent i Nord-Norge følgelig er sysselsatt i næringsvirksomhet¹. De viktigste næringene i nord målt i antall sysselsatte er (i) varehandel, (ii) bygg og anlegg, (iii) transport (iv) fiske, havbruk og fiskeindustri (v) reiseliv og (vi) prosessindustri, fulgt av en rekke tjenestenæringer. I offentlig sektor er helse- og sosialtjenester størst, fulgt av undervisning og offentlig forvaltning (inkl. forsvar/politi/rettsvesen). Fordelingen av næringsliv og offentlig virksomhet mellom BA-regionene følger visse mønster. De to store BA-regionene har betydelig offentlig virksomhet i store statlige virksomheter som universiteter og sykehus, samt statlig og

¹ SSB-tall for 2015

fylkeskommunal forvaltning, men samtidig også det bredeste tilbudet av tjenestenæringer. De små BA-regionene har mer av primærnæringene, langs kysten mange små fiskeri- og havbruksregioner, hvor det offentlige arbeidslivet i hovedsak bare er kommunale tjenester. Så finner en både blant mellomstore og små BA-regioner spesialiserte regioner som er dominert av en eller noen få enkelt næringer som olje/gass, mineralutvinning, prosessindustri, av Forsvarets virksomhet, eller av et spesifikt samiskspråklig arbeidsmarked. Dette gir ulike og spesialiserte kompetansebehov i de ulike BA-regionene.

Arbeidslivet i Nord-Norge er kompetent, bl.a. er andelen av de sysselsatte med fullført videregående utdanning like høy som på landsbasis (42 prosent). Andelen med høyere utdanning er derimot lavere i Nord-Norge (34 prosent) enn i landet for øvrig (39 prosent), og her er det stor forskjell i andel mellom de to store BA-regionene (41%), og de mange små BA-regionene (29% i snitt, og stor variasjon rundt dette gjennomsnittet). En utfordring er videre at andelen med høyere utdanning er mye lavere i privat sektor (19 prosent) enn i offentlig sektor (54 prosent), og at denne forskjellen er større i Nord-Norge enn på landsbasis². Andelen med høyere utdanning i offentlig sektor er i nord på nivå med landet for øvrig, mens andelen med høyere utdanning i industri og tjenestenæringer gjennomgående er omkring 10 prosentpoeng lavere i landsdelen enn i landet. At næringslivet i Nord-Norge i stor grad består av små og mellomstore bedrifter er med på å forklare den lave andelen høyere utdannede i næringslivet. Dette gir også regionale forskjeller der BA-regioner med høy offentlig andel i arbeidslivet har høy andel høyere utdannede. UiT utdanner hvert år ca. 2700 kandidater fra gradgivende studieprogram, og kandidatundersøkelser viser at nærmere 3/4 av disse tar arbeid i Nord-Norge, og at ca. 2/3 går ut i arbeid i offentlig sektor. Etterspørselen etter kompetanse varierer regionalt, men enkelte grupper høyere utdannede er etterspurt i hele landsdelen, bl.a. sykepleiere, lærere, ingeniører og økonomer.

Formalisert utdanningssamarbeid mellom UiT og arbeidslivet

UiT har de seinere årene etablert samarbeidsavtaler med flere av landsdelens regionråd. Avtalene er brede hovedavtaler for strategisk samarbeid som er inngått mellom rektoratet og regionrådenes politiske ledere. Avtalene formaliserer og systematiserer kontakten mellom regionene og UiT når det gjelder kompetanseutfordringer og regional utvikling. Hensikten er å sikre en kontinuerlig dialog om hvilke behov regionen har og den kapasitet og kompetanse UiT har for å dekke disse. Per i dag har UiT samarbeidsavtaler med *Øst-Finnmark regionråd*, *Vest-Finnmark regionråd*, *Nord-Troms regionråd*, *Tromsø-området regionråd*, *Midt-Troms regionråd*, *Sør-Troms regionråd*, *Vesterålen regionråd* og *Ofoten regionråd*. I tillegg til disse avtalene er det dialog med Lofotrådet og Ávjovárri urfolksregion om etablering av avtale. Samlet er det 14 regionråd i landsdelen som til sammen dekker alle kommunene i Nordland, Troms og Finnmark.

I tillegg til regionrådsavtalene har UiT avtaler med flere regionale aktører, inkludert kunnskapspark, næringshager og studiesentre. Målsettingene med disse avtalene varierer noe, men alle har til hensikt å utvikle og realisere samarbeidsprosjekter innen områder som studentsamarbeid, utdanning og FoU. UiT har bl.a. avtaler med *Kunnskapsparken Helgeland*, *Kunnskapsparken Nord*, *Studiesenteret på Finnsnes* og *Nord-Troms studiesenter*. UiT har siden 2007 vært sentral i nettverket «Vi i Nord». Nettverket ble etablert i 2007 med hovedmål om å utvikle en infrastruktur for kunnskaps- og kompetanseutvikling i landsdelen. Videre har UiT formalisert samarbeid med flere næringsforeninger og næringslivsorganisasjoner i landsdelen. Hensikten med disse er på samme måte knyttet til å identifisere og realisere samarbeidsprosjekter, og flere av disse avtalene er særlig orientert mot utvikling av samarbeid mellom bedrifter og studenter. Blant annet har UiT avtaler med *Næringsforeningen i Tromsøregionen* og *Vågan Næringsforening*.

I landsdelen har det de seinere årene vokst fram stadig flere klynger av bedrifter og FoU-miljøer som samarbeider om utvikling, innovasjon og konkurransekraft innenfor en næring. Flere av disse klyngene har oppnådd arenastatus og finansiering fra Innovasjon Norge, Siva og Forskningsrådet. Per i dag er det fem etablerte arenaprogram i landsdelen – og UiT er formalisert deltaker i, eller

² SSB-tall for 2014

har samarbeid med, alle disse: Arena arktisk vedlikehold, Arena lønnsomme vinteropplevelser, Arena innovasjon torskefisk, Arktisk maritim klynge og Mineralklynge Nord.

UiT har også en rekke samarbeidsavtaler med enkeltvirksomheter i privat og offentlig sektor. Noen av disse avtalene er brede rammeavtaler som inkluderer både studentsamarbeid, utdanning og forskning, mens andre er avgrenset til eksempelvis forskningssamarbeid. Blant flere store aktører har UiT avtaler med UNN, NAV, Finnfjord smelteverk, Kystverket, Statens vegvesen, Statoil og Aker Solutions. Det pågår en dialog om samarbeidsavtaler med bl.a. Remiks, Mo industripark og Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO).

UiT har også partnerskapsavtaler med en rekke store kultur- og idrettsarrangementer i landsdelen. Selv om avtaleteksten varierer, er gjerne hensikten med partnerskapsavtaler å synliggjøre UiT og vår virksomhet overfor ulike målgrupper, og vise at UiT utvikler og deler kompetanse. Eksempler på slike avtaler er partnerskapsavtalene med Finnmarksløpet, Tromsø Internasjonale Filmfestival (TIFF), Festspillene i Nord-Norge, Nordlysfestivalen og Riddu Riddu.

UiT samarbeider både formelt og mer uformelt med ulike konferanser i landsdelen. Eksempler på konferanser som UiT har samarbeidet med de seinere årene, er Næringslivsdagen Nord, Kirkeneskonferansen, Barentshavskonferansen inkl. Barents Sea Youth Conference, og Arctic Frontiers inkl. Arctic Career Seminar.

Eksempler på samarbeid innen FoU, utdanning og overgang fra utdanning til jobb

Innen FoU-feltet kan samarbeidet være av både formell og uformell karakter³. Et par konkrete eksempler på FoU-samarbeid kan være bruken av Forskningsrådets finansieringsordninger for offentlig-ph.d. eller nærings-ph.d. De seinere årene har flere fagmiljøer og virksomheter gått sammen om slike FoU-samarbeid, bl.a. har Institutt for fysikk og teknologi nylig etablert samarbeid med eSmart Systems og Santander bank, mens Institutt for barnevern og sosialarbeiderutdanning har tilsvarende samarbeid med NAV. II'er-stillinger fra næringslivet er en annen form for samarbeidsaktivitet som har fått mye oppmerksomhet og interesse de siste årene. Gjennom VRI har UiT så langt fått finansiering til å ansette et ti-talls mentorer fra næringslivet i bistillinger ved UiT. En rekke ulike fagmiljøer er involvert – og hensikten med ordningen er å styrke FoU-samarbeidet mellom universitetet og næringslivet. UiT har hvert år en rekke konferanser og seminarer der arbeidslivet inviteres inn. Noen av disse er møteplasser for FoU-samarbeid. *Peter F. Hjort-seminaret* er etablert som en årlig møteplass for å styrke samarbeidet mellom arbeids- og næringsliv og fagmiljøene ved UiT. Samlet har rundt 650 representanter fra privat næringsliv, offentlig virksomhet og UiTs fagmiljøer bidratt i diskusjonene om tematikken som seminarene i 2015-2017 har reist. Blant temaene som har vært drøftet på seminaret, inngår «Fornybar energi», «Helseteknologi», «Humaniora i endring», «Morgendagens kommunehelsetjeneste», «Forskningsbasert kunnskap i reiselivet» og «Utdanning i samarbeid med sjømatnæringen».

Utdanningssamarbeid kan romme både samarbeid om faglig innhold og samarbeid om gjennomføring av utdanning⁴. Samarbeid om faglig innhold kan utvikles med eksterne parter på ulike måter. Gjennom styrerepresentasjon har eksterne styremedlemmer formell påvirkning på faglig innhold i utdanninger. Gjennom dialogkonferanser eller andre former for høringer med arbeids- og næringsliv, kan en samarbeide om det faglige innholdet i utdanningene. Når det gjelder samarbeid om gjennomføring av utdanning er obligatorisk praksis nok den mest formaliserte og utbredte samarbeidsformen. Særlig innen helsefag og lærerutdanning er praksis en vesentlig del av utdanningen, men også fag som eksempelvis jus og kunsthøgskole har dette etablert. Andre former for samarbeid om gjennomføring av utdanning kan være valgfrie praksisordninger, bruk av forelesere fra arbeids- og næringslivet i undervisningen, lån av utstyr og annen infrastruktur, oppgavesamarbeid mv. I kandidatundersøkelsen for 2015 oppgir 18 prosent av UiT-kandidatene at de har gjennomført oppgavesamarbeid med en aktør i arbeidslivet i forbindelse

³ Nifu Rapport 24/2015

⁴ Fafo-notat 2008:11

med oppgaveskriving (bachelor, master, prosjektoppgaver). Denne formen for samarbeid er særlig utbredt på naturvitenskaplige og teknologiske utdanninger.

Overgangen fra utdanning til jobb er også et felt som UiT og arbeids- og næringslivet stadig samarbeider mer om. Internship er en formalisert samarbeidsform som gjerne benyttes i rekrutteringsøyemed, mens bedriftsbesøk, formidling av relevante sommerjobber og karrieredager er eksempler på mindre formaliserte samarbeidsformer. *Arbeidslivsdagen* er en innarbeidet årlig karrieredag der arbeids- og næringslivet inviteres til UiT for å møte våre studenter. De seinere årene har rundt 100 virksomheter deltatt, og anslagsvis 2.500 studenter besøker arrangementet årlig. I tillegg arrangeres det en rekke karrierearrangementer i ulike fagmiljøer, gjerne drevet fram av studentene selv. Blant annet har HHT-studentene, NFH-studentene, jusstudentene og ingeniørstudentene veletablerte karrieredager. Alumniaktivitet er en annen samarbeidsform som ivaretar kontakt med tidligere studenter etter at de har fått roller i arbeids- og næringsliv. Flertallet av kandidatene i siste kandidatundersøkelse oppgir at det er aktuelt å delta på fagseminar, ha kontakt med fagmiljø eller bruke gjesteforelesere fra UiT, og ca. halvparten ser for seg å kunne veilede studenter, bidra som gjesteforeleser eller tilby praksisplass. Når kandidatene i kandidatundersøkelsen blir spurt om sin egen studietid er det over 70 prosent av kandidatene fra UiT som opplyser om at de hadde en eller flere former for studierelatert kontakt med arbeidslivet gjennom studiet sitt ved UiT, i form av praksis, relevant deltidsjobb, oppgavesamarbeid eller internship/trainee. Av disse oppgir nær halvparten at denne kontakten hadde stor eller svært stor betydning for at de fikk sin første jobb.

Hvordan UiT er organisert for å ivareta dialog og samarbeid med arbeidslivet?

Som denne gjennomgangen viser, har UiT mange former for samarbeid med aktører på ulike nivåer i forskjellige bransjer, sektorer og regioner. Etter fire fusjoner på få år er UiT etablert som et breddeuniversitet med aktivitet i alle landsdelens fylker. De tidligere høyskolene hadde i sine mandat et særlig ansvar som bidragsyter til regional utvikling. Etter strukturreformen står universitetene overfor de samme forventningene om regionalt samarbeid med samfunns- og arbeidsliv⁵.

Hos universitetsdirektøren er det særlig Avdeling for kommunikasjon og samfunnskontakt (KSA) som har definerte roller overfor utdanningssamarbeidet med landsdelens arbeids- og næringsliv. Senter for karriere og arbeidsliv (SKA) ved KSA er UiTs enhet for samfunnskontakt med koordineringsansvar for å ivareta at UiT opptrer profesjonelt, utviklingsorientert og forutsigbart overfor arbeids- og næringsliv. I følge mandatet skal SKA ivareta rollen som universitetets bindeledd mellom arbeids- og samfunnsnivå og fagmiljøene, være universitetets portal mot landsdelens arbeids- og næringsliv, bistå institusjons- og fakultetsledelse i samarbeidsprosesser eksternt og ivareta sekretariatsfunksjoner for RSA. Blant oppgavene til SKA inngår ansvaret for å følge opp og knytte faglig innhold til flere av de formaliserte samarbeidene UiT har på institusjonsnivå.

Som følge av fusjonene er det etablert campusråd som en ny koordinerende enhet på UiT i Alta, Harstad og Narvik. Disse rådene skal ha et strategisk og overordnet fokus i forhold til utvikling og samhandling på de enkelte campus. Campusrådene er nyetablerte enheter som skal ha fokus på faglig utvikling av campus, oppfølging av regionale forsknings- og utdanningsbehov og formidling relevant for regionen. I videreutviklingen av dette arbeidet er det viktig å ivareta at arbeidet i campusrådene koples til de overordnede avtalene som er etablert, og at potensialet for hele organisasjonen ivaretas. UiTs regionale ansvar og mulighetene for bedre samhandling med lokale aktører innenfor bl.a. arbeids- og næringsliv, er et sentralt tema i den pågående organisasjonsgjennomgangen ved UiT og berører både organiseringen av campus og fakulteter.

UiTs faglige samarbeid med arbeids- og næringsliv foregår på fakultets- og instituttnivå. Dekan er fakultetets enhetlig leder bl.a. med ansvar for å ha dialog med samfunns- og næringsliv og for å bygge nettverk på ulike samfunnsnivå. Fakultetsstyret ledes av ekstern styreleder som har et særlig ansvar i forhold til samarbeid med eksterne aktører. Styreleder skal bl.a. bidra til å etablere

⁵ Meld. St. 18 (2014-2015) – Konsentrasjon for kvalitet

møteplasser og samarbeidsformer som bidrar til utvikling for både fakultetet og regionale aktører. Den faglig operative enheten på UiT er instituttnivået, og der er det instituttleder som har ansvaret for enhetlig daglig ledelse av den samlede virksomheten. Instituttleder skal som både dekan og rektor ivareta god dialog med samfunns- og næringsliv og bygge nettverk både regionalt, nasjonalt og internasjonalt. Hovedparten av kontakt og samarbeid foregår naturlig nok på dette nivået mellom de tilsatte på instituttene og aktører i bedrifter og virksomheter.

Forslag til oppfølging

Som det fremkommer i de refererte stortingsmeldingene på både utdanningsområdet og det regionalpolitiske området er det klare styringssignaler om at universitetene og høyskolene skal ha god samhandling med samfunns- og arbeidsliv både på studieprogram- og på institusjonsnivå, og at studieprogrammene og læringsutbyttebeskrivelsene i fremtiden skal utformes i samarbeid med arbeidslivet.

Dette saksframlegget viser at UiT er involvert i en rekke aktiviteter og avtaler knyttet til både generelle og mer spesifikke samarbeidsområder. UiT har likevel ikke en samlet og tilstrekkelig god nok oversikt over hvordan samhandlingen med landsdelens arbeidsliv skjer på ulike nivå i organisasjonen. En vet dessuten lite om effekter og om betydningen av mange av de tiltakene som er iverksatt. En naturlig konklusjon er derfor at UiT bør bygge sitt videre samarbeid med landsdelens arbeidsliv på et bedre og mer omfattende kunnskapsgrunnlag. Dette kan enklest skje ved at det foretas en mer systematisk kartlegging og analyse av etablerte utdanningssamarbeid på fakultet/institutt- og programnivå. En slik kartlegging bør inkludere erfaringer fra samarbeidet slik det oppleves både fra fagmiljøene og fra samarbeidspartnerne i arbeids- og næringsliv. Kartleggingen bør kunne gi bedre oversikt over hva som er de mest utbredte samarbeidsformene, hvem som er de sentrale samarbeidspartnerne, og bedre forståelse av hva samarbeidet betyr for fagmiljøene og for de involverte virksomhetene, samt hvilke utviklingsmuligheter og utfordringer partene opplever innen dette området.

I tilknytning til kartleggingen foreslås det etablert et utvalg bestående av representanter for nordnorsk arbeidsliv og ansatte ved UiT. Dette utvalget skal gjennom en egen rapport angi hvordan UiT, på alle nivå i organisasjonen og i nært samarbeid med arbeidslivet, kan møte sentrale kompetanseutfordringer i landsdelens arbeidsliv fram mot 2030. I tillegg bør dette utvalget også tydeliggjøre hvordan landsdelens arbeidsliv kan og bør bidra til å styrke utdanningenes relevans og kvalitet. Tidsplan og mandat for utvalgets arbeid foreslås fastsatt av universitetsledelsen.

Samtidig med den mer langsiktige planleggingen, er det viktig å sikre videreføring av etablerte ordninger som har vist seg velfungerende og som allerede har vært gjenstand for evaluering/saksutredning i samband med RSA-arbeidet. To av tiltakene som ble foreslått i det vedlagte notatet om «Program for samarbeid med arbeidslivet» (PSA), bør sikres finansiering: Gode erfaringer med næringslivsmentorer gjennom det såkalte VRI-programmet gjør at det er naturlig å foreslå videreføring av dette i form av 10 II'er-stillinger, fordelt på 5 stillinger for vitenskapelig ansatte ute i nordnorsk arbeids- og næringsliv, og 5 for ansatte i arbeids- og næringsliv som knyttes til UiTs fagmiljø. Et annet vellykket prosjekt ved UiT har vært Lab for Design Thinkers (DT-lab) v/BFE-fakultetet. Siden 2012 har DT-lab arbeidet med innovasjon blant studenter i kontakt med arbeids- og næringsliv, gjennom workshops, praksis og prosjekter. RSA anbefalte at UiT vektlegger kunnskap om innovasjon og kreative prosesser i studieprogrammene, og at samfunns- og næringslivet trekkes nærmere inn i undervisningen. DT-lab bør styrkes og videreutvikles gjennom opprettelse av en fast faglig stilling slik at innovasjonsmetodikken kan komme flest mulig studenter og fagmiljø ved UiT, og bedrifter i landsdelen, til gode.

Jørgen Fossland

konstituert
universitetsdirektør

Asbjørn Ivar Bartnes
kommunikasjonsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og krever ikke signatur

Saksbehandler: Inger Ann Hansen